

PIEMONTE PER VESPA

CON BRIO DOOR HET
PARADISO

Ik moet veel goeds gedaan hebben in mijn vorig leven. Met een Vespa mag ik onder de strelende junizon door de wijgebieden van Piemonte suizen. Drie dagen op z'n lekkerst door de Langhe en Roero.

TEKST & FOTOGRAFIE: LUDO MORTELMANS

San Rocco Seno d'Elvio, het zuidelijkste punt van het kleurrijke barbaresco-gebied

"Als u een Vespa huurde, wordt die afgeleverd aan uw hotel", lees ik op de info die Thomas Cook mij stuurde. Ik loop mijn balkon op en tuur naar beneden. Dat klopt. En "Voor het huren van een Vespa is een Belgisch rijbewijs nodig en moet de bestuurder minimum 18 jaar oud zijn." Maar een scooter starten en manoeuvreren, is kinderspel.

Voor alle zekerheid is Jean Devos meegekomen, met partner Roberta en dochter Julia. Ze leerden elkaar in Zanzibar kennen, hoor ik op het terras, waar ze als managers werkten voor hetzelfde hotel. Toch besloten ze het droomeiland te verlaten en hier een zaak te beginnen. Zo ontstond Kalitumba Travel, dat als enige Vespa-tochten verkoopt in Italië. En waar is het ten slotte mooier dan in Piemonte? „Brugge?” probeer ik, want Jean komt van daar. „Als je morgen één uur op die Vespa zit, zul je verrast zijn”,

diamanten in haar wijnglas

lacht Jean. „De landschappen die je ziet, imponeren nog meer dan in Toscane. De bezienswaardigheden liggen ook dicht bij elkaar. Je hebt dus tijd zat om alles goed te bekijken en tot rust te komen." Roberta knikt welgemoed. De zon legt diamanten in haar wijnglas. „Het *roadbook* bevat een resem tips. Onderweg stap je af bij een kasteel, een museum, een enotheek, een wijnboer of doodsimpel langs de kant van de weg omdat je het panorama zo aantrekkelijk vindt." „Het is vooral geen koers", beaamt Jean, en hij haalt plan en documentatie boven. (Later zal hij mij een litteken op zijn biceps tonen, maar toen reed hij met een Suzuki 750 cc. Hij heeft zijn lesje geleerd. *Festina lente*, zeiden al de oude Romeinen. Haast je traag.)

„Je maakt dus drie lussen, die genoemd zijn naar wijngebieden: de Barolo-toer van slechts 70 km, de Barbaresco-toer van 60 en de Roero-toer van 120 km." Da's een makkie. En ik krijg een fonkelnieuwe 125 cc onder mijn bips. Jean doet gelijk voor hoe het moet. Hij springt op het zadel en maakt met de gierende Julia een demoritje rond de tuin. Aan 30 seconden technische uitleg heb ik genoeg. Een Vespa kan je aan je 80-jarige opoe toevertrouwen.

Het Bourgondië van Italië

Na een half nachkje stappen sta ik als een 80-jarige op. Het

gesprek met huisbaas Nico en het van smaak doordeesemd ontbijt verjongen me tot 50. Als ik buitenstap onder de zon en in mijn Vespa wegscheur, ben ik 20.

Vandaag verken ik de bakermat van de Barolo, die als het Bourgondië of de Côte d'Or van Italië wordt betiteld. De nebbiolo-druif wordt in een gebied van elf zuidwestelijk van Alba gelegen gemeenten geteeld, in een labyrint van op elkaar volgende heuvels en kronkelende wegen, die na elke bocht heerlijke hoogten of verrukkelijke vergezichten openbaren. In het begin heb ik de neiging om elke 500 meter af te stappen voor een foto, dan laat ik het zoveelste kasteel voorbijvliegen.

Een uitzondering voor Grinzane Cavour. Hier stop je voor de 16de-eeuwse Maskerszaal met wafelplaatzoldering. De boerencultuur passeert (met twee kwetterende Italiaanse bussen) in het museum, waarin ook een kuiperij, smidse, stokerij zijn nagebouwd. De illustere graaf Camillo Benso di Cavour, die Italië met hangen en wurgen wilde eenmaken, woonde tussen deze massale muren. Ik mag op bezoek in zijn kamer. Zijn trapje om te gaan slapen, deed dienst als toilet. Dit is ook de zetel van de Orde van de Ridders van de Truffel en van de Wijnen van Alba. Elk jaar vindt ter plekke de veiling van de witte truffel plaats, met *live* kopers tot in L.A. Er worden me *cipolle ripiene* (gevulde uien) aangeprezen.

Ik dank voor het aanbod en gas naar het machtige wijnhuis van Fontanafredda. In de met fluweel beklede salons van de jachtvilla vrijde Vittorio Emanuele II de volkswrouw Rosa op, die later koningin werd.

De Middeleeuwen dalen terug over me neer in het *castello* van Serralunga, volledig intact met drie enorme torens, valdeuren, mysterieuze nissen en schietgaten die me naar de golvende heuvels lokken. Ik ontsnap naar een uitspanning. Plaatselijke specialiteit is de *barolo chinato*, wijn versterkt met alcohol en suiker en een tiental andere ingrediënten zoals kinabast. Het kruidige mengsel was vroeger een medicament, met name tegen malaria.

Verleidelijke lofzang

In Monforte parkeer ik mijn Vespa op de Piazza Umberto I, beklim de Via Marconi en loop verloren in de steegjes die rond de kerk liggen als het web van een dronken spin. In het Auditorium Horszowski, een theater in open lucht, repeteert een spetter een lofzang op de wijn.